

POSTANOWIENIE

22 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 22 kwietnia 2026 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku E.F.

z udziałem K.F., K.F.1, E.R.,

A.R., M.R. i A.F.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na skutek skargi kasacyjnej E.F. i E.R.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Radomiu

z 28 września 2023 r., IV Ca 197/23,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że wnioskodawca i uczestnicy ponoszą we własnym zakresie
koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wnieśli o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o drugą i czwartą z wymienionych przesłanek.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia SN: z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie SN z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżący powołując się na istnienie potrzeby wykładni i oczywistą zasadność skargi kasacyjnej związali te przesłanki z art. 931 § 2 k.c. Potrzebie wykładni sami jednak zaprzeczyli stwierdzając, że przepis ten jest jasny, oczywisty, a jego wykładnia i stosowanie nie budzi wątpliwości. Oczywistości skargi kasacyjnej nie wykazali, prezentując jedynie ogólnikowe stwierdzenia, które zamieścili w petitum skargi (po słowie „ponieważ”), a nie w należycie skonstruowanym uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wywód ten jest zbyt lakoniczny, aby przyjąć, że zachodzi którakolwiek przesłanka.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej; nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na

uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń (zob. postanowienie SN z 22 kwietnia 2015 r., IV CSK 613/14, nie publ.). Rolą Sądu Najwyższego nie jest również domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienia SN z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 i z 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Grzegorz Misiurek

(A.T.)

[SOP]